

**UCHWAŁA NR XLIV/676/18
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO**

z dnia 23 kwietnia 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji: NIE dla SMOGU – TAK dla WĘGLA

Na podstawie art. 9 ust. 2 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123 oraz z 2018r. poz.130) uchwała się, co następuje:

§ 1. Rozpatrując petycję: NIE dla SMOGU – TAK dla WĘGLA, złożoną przez Izbę Gospodarczą Sprzedawców Polskiego Węgla z siedzibą w Katowicach, ul. Lompy 14, 40-955 Katowice, dotyczącą:

- 1) skutecznego egzekwowania zakazu spalania śmieci na terenie województw, jak również podjęcia we wszystkich województwach działań edukacyjnych, szkoleniowych i informacyjnych na temat zakazu spalania śmieci;
- 2) podjęcia przez wszystkie sejmiki wojewódzkie wspólnych działań i prac, celem ujednoczenia przez wszystkie województwa zarówno uchwalonych jak i planowanych uchwał antysmogowych, zgodnie z przedstawionymi postulatami w punkcie 2 lit. a-g) petycji;
- 3) podjęcia we wszystkich województwach działań edukacyjnych, szkoleniowych i informacyjnych na temat prawidłowej obsługi i utrzymania domowych instalacji grzewczych, stosowania ekologicznych i nowoczesnych technik palenia węglem i drewnem,

postanawia się nie uwzględniać zawartego w petycji żądania podjęcia przez Sejmik Województwa Lubuskiego wraz z innymi sejmikami województw wspólnych działań i prac celem przyjęcia jednolitej uchwały antysmogowej.

§ 2. Uzasadnienie sposobu załatwienia petycji zawarte zostało w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały w zakresie zawiadomienia podmiotu wnoszącego petycję o sposobie jej załatwienia powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Lubuskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku

Czesław Fiedorowicz

Załącznik do uchwały Nr XLIV/676/18
Sejmiku Województwa Lubuskiego
z dnia 23 kwietnia 2018 r.

Uzasadnienie

Stosownie do art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz.U. z 2017r., poz.1123 oraz z 2018r., poz.130), petycja złożona do organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego jest rozpatrywana przez ten organ chyba, że w statucie tej jednostki zostanie wskazany organ wewnętrzny tego organu stanowiącego właściwy w tym zakresie. W myśl art. 13 ust. 1 ww. ustawy podmiot rozpatrujący petycję zawiadamia podmiot wnoszący petycję o sposobie jej załatwienia wraz z uzasadnieniem w formie pisemnej albo za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Dnia 23 listopada 2017r. do Sejmiku Województwa Lubuskiego wpłynęła petycja: NIE dla SMOGU – TAK dla WĘGLA, Izby Gospodarczej Sprzedawców Polskiego Węgla z siedzibą w Katowicach, ul. Lompy 14, 40-955 Katowice, w której wnoszący żąda: skutecznego egzekwowania zakazu spalania śmieci na terenie województw, jak również podjęcia we wszystkich województwach działań edukacyjnych, szkoleniowych i informacyjnych na temat zakazu spalania śmieci; podjęcia przez wszystkie sejmiki wojewódzkie wspólnych działań i prac, celem ujednoczenia przez wszystkie województwa zarówno uchwalonych jak i planowanych uchwał antysmogowych, zgodnie z przedstawionymi postulatami w punkcie 2 lit. a-g) petycji; podjęcia we wszystkich województwach działań edukacyjnych, szkoleniowych i informacyjnych na temat prawidłowej obsługi i utrzymania domowych instalacji grzewczych, stosowania ekologicznych i nowoczesnych technik palenia węglem i drewnem.

Odnosząc się do zgłoszonych postulatów należy wskazać co następuje:

Zakaz spalania odpadów wynika wprost z przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r., poz. 21 ze zm.). Sejmik województwa nie jest natomiast organem właściwym do egzekwowania zakazu spalania odpadów przez osoby fizyczne poza instalacją do tego przystosowaną. W uchwalonych przez Sejmik Województwa Lubuskiego programach ochrony powietrza, które stanowią akty prawa miejscowego, wskazuje się na potrzebę prowadzenia działań edukacyjnych, szkoleniowych i informacyjnych mających na celu uświadamianie społeczeństwa w zakresie szkodliwości spalania odpadów w paleniskach domowych.

Art. 96 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017r., poz. 519 ze zm.) umożliwia sejmikom województw wprowadzanie ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, w drodze aktów prawa miejscowego. Przepis ten daje możliwość sejmikom przyjmowanie uchwał antysmogowych z zachowaniem odrębności zapisów, wynikających ze stanu jakości powietrza oraz z uwarunkowań społecznych i gospodarczych, które mają wpływ na jakość powietrza w regionie, jednak przy zachowaniu zakresu uchwały, określonego w art. 96 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska. Dlatego też ujednoczenie zapisów uchwał antysmogowych we wszystkich województwach jest niemożliwe.

Obecnie Zarząd Województwa Lubuskiego, zgodnie z uchwałą Nr 225/3085/17 z dnia 14 listopada 2017r. przystąpił do opracowania projektów uchwał Sejmiku Województwa Lubuskiego w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa lubuskiego ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

Jednocześnie wskazać należy, iż większość postulatów wymienionych w pkt 2 petycji wykracza poza zakres zadań i kompetencji sejmiku województwa. Określenie bowiem wymagań dla wprowadzanych do obrotu i użytkowania instalacji jak również kontrola jakości paliw stałych wprowadzanych do obrotu leży po stronie rządowej. Należy też zauważyć, że od dnia 1 października 2017r. obowiązuje rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 1 sierpnia 2017 r. w sprawie wymagań dla kotłów na paliwo stałe, które określa szczegółowe wymagania dla wprowadzanych do obrotu i do użytkowania kotłów na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW, które zakazuje stosowania w konstrukcji kotłów rusztu awaryjnego oraz wskazuje graniczne wartości emisji pyłu, CO i gazowych zanieczyszczeń organicznych, które uznaje się za spełnione, jeżeli są potwierdzone zgodnie z normą europejską EN 303-5:2012 „Kotły grzewcze -Część 5: Kotły grzewcze na paliwa stałe z ręcznym i automatycznym zasypem paliwa o mocy nominalnej do 500 kW – Terminologia, wymagania, badania i oznakowanie” przez jednostkę posiadającą akredytację w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W związku z powyższym Zarząd Województwa opracowując projekt tzw. „uchwały antysmogowej” musi uwzględnić obowiązujące już w tym zakresie przepisy prawa, a także powinien wziąć pod uwagę te, które są na etapie legislacyjnym, jak np. projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw procedowany przez Ministra Energetyki, który wprowadzi wymagania jakościowe dla paliw stałych oraz umożliwi kontrolowanie jakości paliw stałych.

Należy zwrócić też uwagę, że zgodnie z art. 96 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska określającym zakres uchwały, nie ma podstawy do zagwarantowania w treści uchwał wsparcia finansowego dla właścicieli lub użytkowników instalacji, zgodnie z przedstawionym w petycji żądaniem.

Niemniej jednak Samorząd Województwa Lubuskiego przeznacza również środki na realizację działań służących poprawie jakości powietrza. W wyniku przeprowadzonych z Komisją Europejską negocjacji zapisów Regionalnego Programu Operacyjnego Lubuskie 2020 wprowadzono w Osi Priorytetowej 3. *Gospodarka niskoemisyjna*, zapisy umożliwiające finansowanie wymiany nieekologicznych źródeł ciepła w budynkach jednorodzinnych. Planowana alokacja środków na niniejszy cel to 2,3 mln euro (ok.10 mln zł).

Wobec powyższego brak jest podstaw merytorycznych i prawnych do uwzględnienia żądań określonych w petycji.